

Ellers vil jeg såmænd bare her på falderebet knytte nogle ganske få bemærkninger til det, der jo også har været et tema her i dag, og som indgår i den her strategi med at sprede usikkerhed mellem de offentligt ansatte. Når man tidligere på mødet oplever en hr. Jakob Jensen stille spørgsmål, der skal skabe den myte, at en medarbejder, der er beskæftiget med at gøre rent på Amtsgården i Ringkøbing, nu som konsekvens af reformen her kan risikere en flytning til Slots- holmen, så må man sige, at så kender hysteriet jo ingen grænser.

Det, der er vigtigt for regeringen at understrege, er, at sigtet med denne reform er at skabe mere helhed i opgaveløsningen ved at placere opgaverne mere hensigtsmæssigt. Og vi skal bruge medarbejdere, dygtige medarbejdere, til at løse den offentlige sektors mange opgaver og til at sikre, at kommunalreformen gennemføres på en god og ordentlig måde.

De offentligt ansatte er før, under og efter kommunalreformen den vigtigste ressource overhovedet. Det er baggrunden for, at vi i regeringen meget klart har markeret, at de ansatte vil blive omfattet af virksomhedsoverdragelses- loven, som altså på den ene side betyder, at man må være indstillet på at skifte arbejdsgiver i køl- vandet på, at opgaven flytter fra den ene myndighed til den anden, og som på den anden side sikrer, at man kan fortsætte ansættelsen hos den nye arbejdsgiver på de hidtidige vilkår, sådan at vi undgår, at nogen sætter sig mellem to stole. Det er sådan set en velkendt model.

Det er også den model, der blev lagt til grund i forbindelse med kommunesammenlægningen på Bornholm. Det er i øvrigt en model, som de nuværende oppositionspartier, de tidligere rege- ringspartier, jo selv har turneret med og holdt frem for sig. Derfor er det altså helt utåleligt, at de offentligt ansatte nu skal opleve en debat, hvor man forsøger at skabe usikkerhed omkring den model og i virkeligheden altså bare puster lidt til den naturlige usikkerhedens flamme, som jo desværre nogle steder blafrer lidt lystigt, set i lyset af, at oppositionen i modsætning til rege- ringen har det privilegium, at den kan mene alting om alting, sådan som jeg også dokumente- rede det i starten af mit indlæg. Det er altså pa- radoks på paradoks på paradoks på paradoks.

Derfor vil jeg altså afslutningsvis her gerne slå fast, at regeringen vedkender sig de garanti- er, vi har givet det offentlige personale, og rege- ringen er glad for at være i god dialog med de offentligt ansattes organisationer inden for ram-

merne af den dialog, der blev iværksat med fi- nansministerens mellemkomst allerede før som- merferien.

Det skaber sådan set en stor sandsynlighed for, at mens oppositionen på Christiansborg sid- der på sine hænder, så vil de offentligt ansatte ude i landet godt hjulpet af kommunalpolitikere på tværs af partiskel skabe sikkerhed for, at den- ne reform kommer i mål, helt som den har været tænkt.

Kl. 17.50

Vi ved meget præcist, hvad det er, vi vil, men det er jo ikke det samme – og det er så sagt til fru Margrethe Vestager – som at regeringen er igno- rant, hvad angår de gode råd, der måtte komme fra nu af og frem til, at lovene er endeligt vedta- get. Der er sådan set ikke noget, vi havde ønsket mere, end at partierne havde holdt sig i mødelo- kalet frem for at blive væk fra aftalte møder, så- dan at vi kunne have fået landet det her bredere.

Ambitionen om at have bredde omkring de enkelte elementer i denne strukturreform er da fortsat en ambition, vi har, og derfor må jeg altså anholde – og det mener jeg virkelig dybtfølt po- sitivt, det her – når fru Margrethe Vestager siger, at det bare bliver sådan en skueproces.

Vi er i en fase nu, hvor regeringen i sine egne indre rum som en hvilken som helst anden rege- ring, der har en ambition om at fremsætte lov- forslag, arbejder målrettet på at lave lovforslag med henblik på en høring. Den høring vil blive iværksat den 1. december og løbe hen over års- skiftet med henblik på en samlet fremsættelse af denne pakke den 26. januar næste år.

Vi lytter for at høre, og vi hører for at lytte, så der er ikke tale om, at vi har låst os fast i enhver detalje. Der er tale om, at der er et meget præcist og velbeskrevet sigte med reformen, det kan man læse ud af aftalegrundlaget – og havde man holdt sig i lokalet, havde man også haft indflydelse på det – og det er det sigte, vi skal nå. Derfor lytter vi til en hvilken som helst kri- tisk, konstruktiv røst, hvad enten den nu kom- mer fra en brugergruppe, eller den kommer fra Det Radikale Venstre eller et andet parti her i Folketingssalen. Det løfte vil jeg gerne give her.

Derfor skal der også meget gerne stå det tilba- ge fra debatten her i dag, at hvis man besinder sig, hvis man får lyst til – sådan som man jo i vir- keligheden antyder med de ord, man bruger – at påtage sig et ansvar, og hvis omsorgen for alle de grupper, man nu forsøger at skabe utryghed omkring, er en omsorg, der hviler på noget reelt og ikke bare på en spekulation i at skabe usik-